

ZLATI VIOLINSKI KLJUČ

za šolsko leto 2010/2011
prejme

Ivana Percan Kodarin

Kot sedemletna deklica je prvič vstopila v učilnico, se prvič dotaknila majhne violine in njeni prstki so prvič zabrenkali po strunah. Takrat se ni zavedala, kakšno bogastvo drži v svojih rokah. Bila je mirna, tiha, izraz na obrazu resen, njene velike oči pa so kar srkale znanje in vsako mojo besedo dobesedno požrle.

Včasih ji je kakšna nova pesmica delala težave. Zaigrala jo je prvič, pa se je v nekem taktu zataknilo, poskusila je drugič, tretjič, pa tudi ni šlo. Velikokrat sem pomislila, da je pesmica zanjo prezahtevna, vendar jo je pri naslednji uri pouka odigrala brezhibno. Zelo preprosto, vadila je redno, vestno in pravilno, vse barvne črke, vse podčrtane besede v beležki je skrbno prebrala in jim sledila. Zgodilo se je tudi, da ni imela časa za vajo in svoje domače naloge ni opravila, takrat je vedno ponižno vstopila v razred in se z veliko zadrego opravičila. Tako pri pouku kot na nastopih je igrala previdno, vendar korektno, muzikalnost pa je bila na začetku komaj opazna.

V drugem razredu violine je začela osvajati veščine skupinskega igranja s triom violin in njena zanesljivost, marljivost ter muzikalnost so vedno bolj prihajale do izraza. Aprila 2007 je s triom nastopila na odru portoroškega Avditorija na koncertu Posvečeno Tartiniju.

V drugem in tretjem razredu je veselo muzicirala tudi v ansamblu violin GŠ Piran, v četrtem pa je začela obiskovati godalni orkester GŠ Koper. Tega je kar hitro prerasla, zato od 6. razreda igra v godalnem orkestru Vladimir Lovec.

Njene vrline je opazil tudi učitelj Bojan Glavina in jo povabil v komorno skupino, ki je v začetku delovala v zasedbi violina, klarinet in klavir, danes pa pod imenom Trio SIJoline Ivana muzicira z Julijo Henigman na violini in violi ter s Sereno Buremi na klavirju.

Danes je Ivanina glasbena paleta izredno pisana. Polni se z violinskimi veščinami, komorno igro, orkestrskim muziciranjem in tudi s klavirskimi harmonijami, saj že drugo leto nabira črno-belo znanje pri učitelju Bojanu Glavini.

Veselje do igranja ne pojenja niti med počitnicami, zato se redno udeležuje poletne šole Godalko, ki jo vsako leto skrbno stkemo z učiteljicama Sonjo Horvat in Tinkaro Marinac. V sklopu poletne šole je svoje znanje nadgrajevala tudi pod mentorstvom profesorja Vasilija Meljnika in profesorice Mojce Gal.

Spomnim se, kako sem prvič zaslutila, da je Ivana več kot samo pridna in vestna, zato sem tvegala in ji podtaknila zahtevnejšo skladbico. Ni minilo veliko časa, pa je že strla trd oreh, zato je prišla na vrsto še zahtevnejša skladbica in tudi ta je kmalu postala prelahka. Koliko lahkih skladbic že tiči v mapi z notami danes, ve najbolje sama. Na srečo pa je še veliko novih in zahtevnejših, kajti veliko zadovoljstvo je videti učenca, ki se popolnoma preda novim izzivom in s polno žlico zajema ponujeno znanje.

Znanja pa ni le zajemala, temveč ga tudi trosila - malo doma in malo v tujini – prvič junija 2008 na Mednarodnem tekmovanju mladih glasbenikov v Povolettu, kjer je v svoji kategoriji prejela 2. nagrado. Decembra istega leta si je prislužila 3. nagrado na Mednarodnem tekmovanju Paolo Spincich v Trstu, dva meseca kasneje srebrno priznanje na Regijskem tekmovanju mladih glasbenikov Primorskih glasbenih šol, junija 2009 pa je ponovno obiskala Mednarodno tekmovanje mladih glasbenikov v Povolettu in prejela 3. nagrado. Sledilo je tekmovalno zatišje, Ivanini prsti pa so kar naprej mleli in čarali. Tako intenzivno so čarali, da so 2. aprila letos očarali marsikaterega poslušalca Regijskega tekmovanja godal ZPGŠ v Ilirski Bistrici, žirija pa ji je za enkratno izvedbo podelila zlato plaketo, priznanje za najvišje doseženo število točk v kategoriji, ter snemanje v studiu Hendrix. Čudovit spoj Ivaninega muziciranja in bogatih klavirskih zvokov izpod prstov učiteljice Aleksandre Češnjevar Glavina je presenetil tudi mene.

Tekmovanja so lahko velik pokazatelj, pa vendar številke niso vse. Veliko več lahko pomenijo drobni nastopi, s katerimi si utiramo pot na koncertne odre. Nemalokrat se je zgodilo, da so od danes do jutri potrebovali zvoke violine za raznovrstne priložnosti in Ivana je bila vedno pripravljena zaigrati. Četudi česa ni znala dobro, se je v trenutku naučila in suvereno nastopila. Glasbi ni nikoli rekla ne.

Kot bi bilo včeraj, se spomnim tistih nežnih zvokov Concertina Facile, Plesa ali Mazurke. Danes pa iz violine že donijo zvoki Bruchovega Koncerta v g-molu ali Montijevega Čardaša. Njen napredek je res ogromen; dopolnila je komaj 14 let in s seboj nosi tako bogato zgodovino, da bi lahko njene aktivnosti naštevali v nedogled, pa vendar si največje priznanje zasluži za preprosto dejstvo, da kljub številnim uspehom in nešteto pohvalam še vedno ostaja skromna.

Od srca ji želim, da se te skromnosti tesno oklene in verjame vase. Naj bo tako v življenjskih vzponih kot padcih - nič drugega kot samo – Ivana!

pomočnica ravnateljca:
Danijela Terbižan

ravnatelj:
Iztok Babnik